

Saigon, 22-7-1972

Lưu vĩnh Truôi

Đương

CHO VỪA LÒNG EM

☆ Phan Trần

SLOW BOLERO

Cm
Dm

Thôi rồi ta đã xa nhau kể từ đêm pháo đỏ rượu
em, cả nghìn trang giấy mỏng xanh

hồng. Anh đừng anh em đừng em, yêu thương xưa chỉ còn âm thừa. Em đành quên cả sao
màu. Gom cả áo lạnh ngày xưa, anh đem ra đốt thành tro tàn, cho người xưa khỏi phân

em, kỷ-niệm xưa sánh như biển lớn ân-tình cao tựa băng non, chỉ đổi bằng nhung lụa sao
vân, khi ngời đan áo cho người mới, khi mùa đông lạnh lùng...

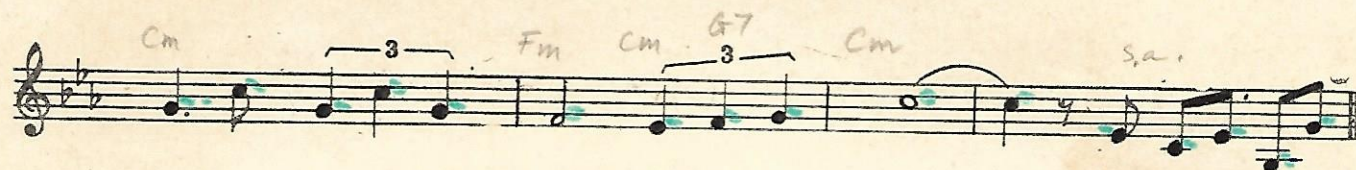
người? (Anh về góp lại thư...) sang, em khỏi nhớ chuyện ngày xưa. Em

Giấy phép số 3802-BTT/PHNT
ngày 13-8-71

Cấm trích dịch in lại
dưới mọi hình thức

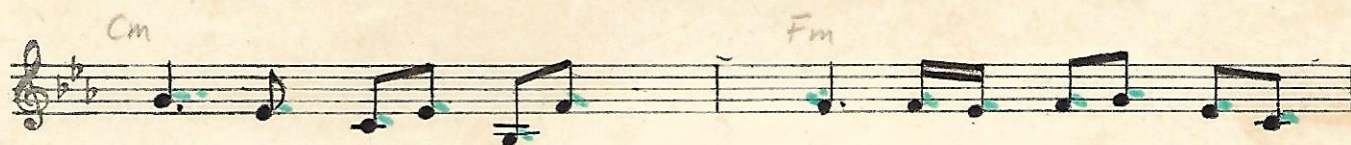
oi ! hết rồi ! hết rồi, chẳng còn chi nữa đâu em ! Yêu thương, như nước trôi qua

câu, như đàn trời cung sầu, còn gì nữa đâu !... Tôi thề tôi chẳng yêu

ai, vì người ta cứ phụ tôi hoài, bây giờ tôi chẳng còn tin, trong nhân-gian có kẻ chung

tình, tôi giận tôi đã ngây thơ đem tình yêu hiến dâng người

hết, nên giờ tôi chẳng còn chi, khi người ngoảnh mặt mà đi ! ? ...

Đang in :

— TÀU NEO BẾN LẠ

— Mặc Thế Nhân

— NHỮNG NGÀY PHÉP ĐẶC AN

— Trầm Uyên Khanh